

GŁÓWNY ZARZĄD POLITYCZNY WP

Nr 7F 702

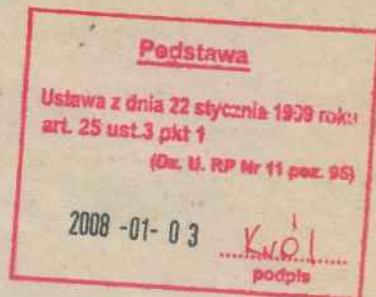
14. 06 1987
00-009 Warszawa

T-39

~~JAWNE~~ 254
POU FNE Egz.Nr ...
TELEPISMO-BRYZA

I N F O R M A C J A N r 18/W

1987.06.11

OSTATNI DZIEŃ WIZYTY PAPIEŻA - WARSZAWA

1. Nadzwyczajnym, nieprzewidzianym w protokole punktem programu wizyty stało się drugie bezpośrednie, blisko godzinne spotkanie Przewodniczącego Rady Państwa, gen.armii W.Jaruzelskiego z papieżem Janem Pawłem II.
Spotkanie to potwierdziło ogólnie pozytywny bilans trzeciej wizyty papieża w Polsce tak w wymiarze wewnętrznym jak i między-narodowym. Obaj wielcy Polacy, uznając za słuszne przeprowadzenie tej rozmowy, dali wyraz przekonaniu, iż przez dialog można rozwiązywać wszystkie, nawet najtrudniejsze problemy.
2. Ostatni dzień papieskiej wizyty obejmował uroczystości związane z zakończeniem II Krajowego Kongresu Eucharystycznego. Na Placu Defilad odprawiona została msza, w trakcie której odbyła się beatyfikacja bp. M.Kozala. Po jej zakończeniu papież wziął udział w procesji eucharystycznej. W godzinach popołudniowych Jan Paweł II spotkał się z członkami Konferencji Episkopatu Polski.
Uroczystość pożegnania papieża odbyła się z udziałem W.Jaruzelskiego, przedstawicieli najwyższych władz państwowych oraz Episkopatu. O godz. 19.30 Jan Paweł II, na pokładzie samolotu LOT-u, udał się do Rzymu.
3. W trakcie mszy odprawionej w kościele św. Krzyża, transmitowanej przez Polskie Radio o godz. 9.00, odtworzone z taśmy magnetofonowej przemówienie papieża do chorych. Jego treści w całości poświęcone były wartościom religijnym. Jan Paweł II pozdrowił także zgromadzonych przy odbiornikach wszystkich redaktorów w kraju i zagranicą.
4. W homilii wygłoszonej podczas mszy na Placu Defilad, papież dokonał zamknięcia Kongresu Eucharystycznego. Jej główne treści

to swoista rekapitulacja wszystkich wątków religijnych - poruszonych w kazaniach podczas pielgrzymki. Spośród rzeczy nowych w wygłoszonej homilii na uwagę zasługuje:

- wprowadzenie przez papieża do wypowiedzianych kwestii pojęcia "szatana", "stworzenia niewidzialnego", który "odwrócił się od Stwórcy". Do niego też papież porównał tego człowieka, który uznał, że "sam może być dla siebie Bogiem";
- ukazanie dialektyki ateizmu, który "wyrósł z tradycji oporu i sprzeciwu wobec Boga i przekształcił się w negację Boga", tym samym "w naszym stuleciu powstał programowy ateizm";
- Kościół poprzez Chrystusa - "znak sprzeciwu" - musi nadal ochraniać i wyrażać ludzkie "prawo sprzeciwu" wobec rzeczywistości.

Zaapelował także o szerszy udział polskich katolików w działalności misyjnej na wszystkich kontynentach ale podkreślił jednocześnie, że także Polska jak i cała Europa wymaga nowej ewangelizacji.

5. Przemówienie papieża do członków Konferencji Episkopatu /97 biskupów/ zawierało tezy długofalowej, programowej działalności Kościoła w Polsce do początku XXI wieku. Za najważniejsze, uznał: podjęcie "wyzwania", które postawił przed Kościołem ateizm; współuczestniczenie biskupów, w nawiązaniu stosunków dyplomatycznych między PRL i Watykanem; rozszerzenie ewangelizacji kraju zgodnie z zasadami określonymi, m.in. w dwóch instrukcjach o "teologii wyzwolenia"; aktywne wcielanie w życie nauki Kościoła; rozwijanie "uczestnictwa w stanowieniu o sprawach własnego społeczeństwa", również w zakresie "politycznym".
6. Mówiąc o potrzebie nawiązania stosunków dyplomatycznych między PRL a Stolicą Apostolską, papież określił uwarunkowania, jakie w tym wypadku muszą być wzięte pod uwagę:
  - a/ Stosunki pomiędzy Stolicą Apostolską a Polską mają długą historię /od 1555 r. - tzw. nuncjatura pierwszej klasy/;
  - b/ Stosunki te mają charakter międzynarodowy, natomiast nie międzypaństwowy.

Podmiotem nie jest tu Państwo Watykańskie, ale Stolica Apostolska. Odpowiada to zarazem całokształtowi tej posługi,

jaką Biskup Rzymu spełnia względem wszystkich Kościołów lokalnych;

- c/ W wypadku społeczeństwa takiego jak Polska, gdzie katolicy stanowią większość obywateli, uwydatnia się przez te stosunki jeszcze bardziej większa więź z Narodem. Doświadczenia minionych wieków /nawet, jeśli były to do-
rażnie doświadczenia bolesne/ dogłębnie, potwierdziły tę zasadę. W wypadku tzw. "kraju katolickiego" Stolica Apostolska uważa stosunki z odnośnym Państwem za rzecz normalną i prawidłową".

Uwaga: Informację upowszechnić do szczebla pułku /równorzędnego/

ZARZĄD PROPAGANDY I AGITACJI
GŁÓWNEGO ZARZĄDU POLITYCZNEGO WP

Nowo dawo zgodnie z oryginalu

SOW	43 g.	21 ⁰⁰
POW	41 g.	21 ⁰⁰
HOW	69 g.	21 ⁰⁰
HOPK	94 g.	21 ⁰⁰
HL	78 g.	21 ⁰⁰
MH	46 g.	21 ⁰⁰
ASG	J-35 g.	0915 d. 870615
KAM	45 g.	21 ⁰⁰
CSOP	45 g.	21 ⁰⁰

YH. 2208 - Rakowiecka 76 g. 21⁵⁵

Lopie zmieszano

- 1. Szt - PF 9662
- 2. Szt - PF 9664
- 3. KPMON - PF 9666
- 4. KPG2P - PF 9668
- 5. Badym - PF 5283
- 6. Dzedzi - PF 5284

Paol Spodnie
z oryginal. 1 kawa
z depoz. 1 kawa
Andrzejczyk

Wydrukowano w egz. pojedynczym - a/a
Wyk. mjr J. Zalewski /33650/
Druk. JP, dnia 14.06.1987 r.
Nr masz. Pf-83/Szkol. Lektorski

Dodatkowo powielono w 36 egz.
Data 1987.06.14
Nr ewid. 72784
I Nr PF 83/Szkol

14.06.87
Nowo dawo dn. 14.06.88
Nr rej. 232
Szt